

תת"ע 3608/08/21 - מדינת ישראל נגד מייס בושקאר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3608-08-21 מדינת ישראל נ' בושקאר
תיק חיצוני: 10156903170

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מייס בושקאר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרה של הנאשמת.

לטענת ב"כ הנאשמת, דבר הדואר נמסר למשרדו, אך בשל מעבר המשרד בחודש אוגוסט לא נרשם מועד הדיון. עוד טוען ב"כ הנאשמת כי סיכויי הצלחתה של הנאשמת (קרי סיכויי הגנתה- א"ל), גבוהים מאד.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה לאישור המסירה הסרוק בתיק אשר "נמסר לידי הנמען".

דין הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שבתיק בית המשפט סרוק אישור מסירה המצוין בו "לידי הנמען הרשום"- הנאשמת, ועליו חתימה. אישור מסירה אליו כלל לא התייחסה הנאשמת בבקשתה.

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותה של הנאשמת, או מי מטעמה לדיון.

עמוד 1

באשר לטענה השניה בדבר חשש לעיוות דין, הנאשמת לא פירטה בבקשתו את נימוקי הגנתה הנטענת וכידוע "משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובוי).

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותה של הנאשמת, או מי מטעמה; ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"ב, 01 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.